

Een man gaat uit Den Haag op bedevaart
Zijn eerste drijfveer: sportief tijdverdrijf
Buiten lopen is uitstekend voor je lijf
Hij voelt zich, zuidwaarts stappend, onbezwaard.

Al bij de Hoornbrug is 't of het pad iets openbaart
'Ik ben pas mens wanneer ik streven blijf
Een doel de doelloosheid van het bestaan verdrijft.'
Hij houdt de pas in als hij 't silhouet van Delft ontwaart

Eens ging de blinde Machteld deze zelfde weg misschien
Weg uit een stad waar voor haar niets meer was te zien
Naar een Madonna die genade bracht

Kan het soms zijn dat deze zelfde kracht
Nog werkzaam is op deze wandeling misschien
En mij als Haagse pelgrim, mijn doel laat zien?

KLaas van der Poel